

Instytut Pamięci Narodowej - Gdańsk

<https://gdansk.ipn.gov.pl/pl2/aktualnosci/148538,40-rocznica-I-Przegladu-Piosenki-Prawdziwej-Zakazane-Piosenki-Hala-Olivia-w-Gdan.html>
27.04.2024, 00:08

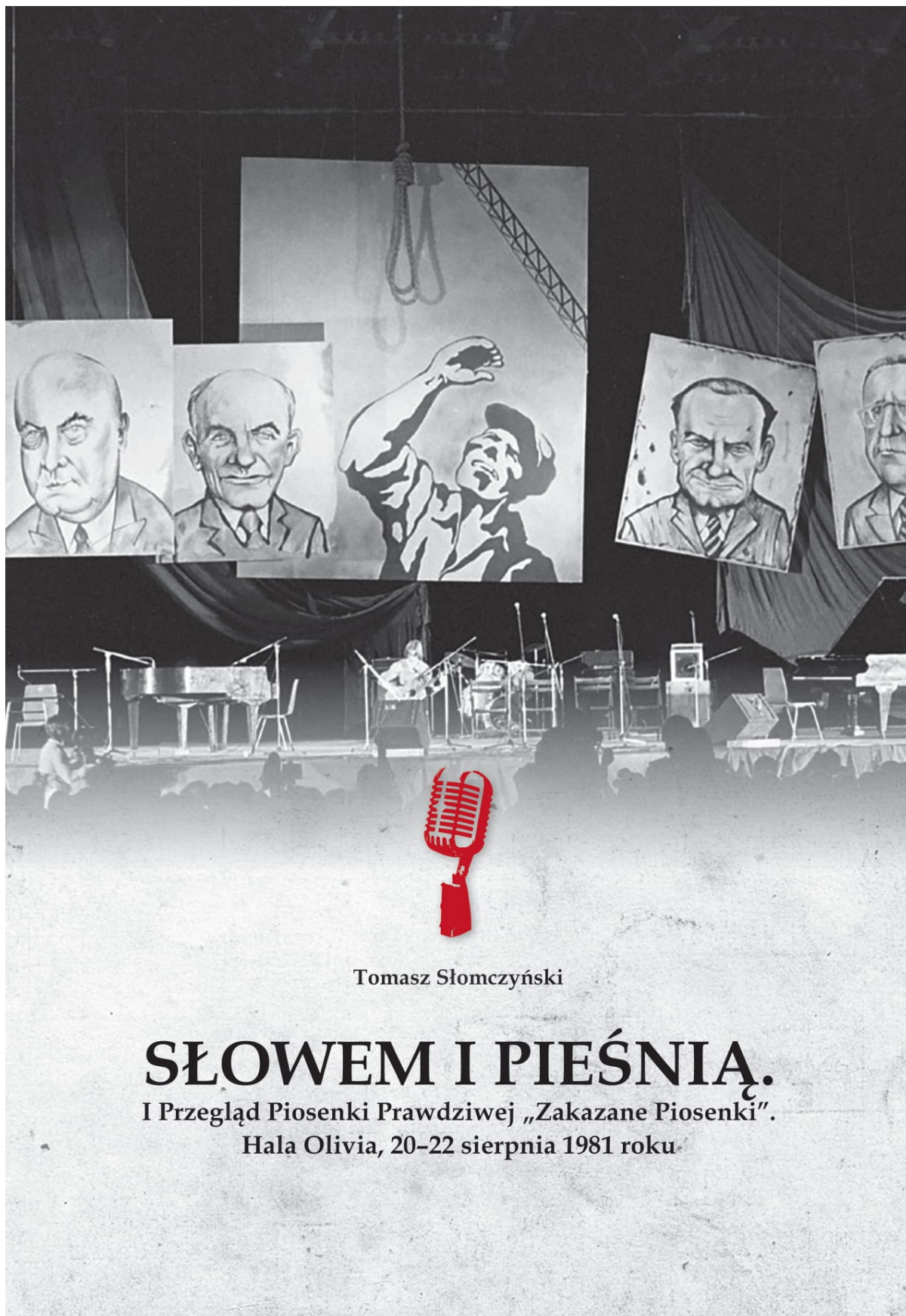
40. rocznica I Przeglądu Piosenki Prawdziwej „Zakazane Piosenki” (Hala Olivia w Gdańsku, 20-22 sierpnia 1981 roku)

Z tej okazji IPN Gdańsk zaprasza do lektury najnowszej publikacji poświęconej niespotykanemu w komunistycznej Polsce festiwalowi.

„Słowem i Pieśnią. I Przegląd Piosenki Prawdziwej »Zakazane Piosenki«. Hala Olivia, 20-22 sierpnia 1981 roku” autorstwa Tomasza Słomczyńskiego to najnowsza publikacja IPN Gdańsk przygotowana z okazji 40. rocznicy wyjątkowego w rzeczywistości PRL festiwalu.

Wszystkich zainteresowanych zapraszamy po odbiór wydawnictwa od 20 do 31 sierpnia (lub do wyczerpania zapasów) w siedzibie IPN Oddział w Gdańsku (al. Grunwaldzka 216). Broszury są dostępne przy wejściu do budynku.

Tomasz Słomczyński

SŁOWEM I PIEŚNIĄ.

I Przegląd Piosenki Prawdziwej „Zakazane Piosenki”.
Hala Olivia, 20-22 sierpnia 1981 roku

20 sierpnia 1981 r. w Hali Olivia w Gdańsku zaczął się „I Przegląd Piosenki Prawdziwej »Zakazane Piosenki«”. Nazwa festiwalu nie była przypadkowa. Pomimo, że odbył się on legalnie, zaprezentowano na nim piosenki, które nie tylko były nieprawomyślne, ale częściowo zostały odrzucone przez cenzurę. Ich słowa do dziś stanowią wyraz sprzeciwu

wobec rzeczywistości początku lat osiemdziesiątych XX wieku. Kilkanaście tysięcy słuchaczy przez trzy dni miało okazję słuchać nie tylko znanych już artystów, ale również debiutantów, których utwory niosły niekiedy głębokie przesłanie.

Pomysłodawcą i inicjatorem festiwalu był znany już wówczas artysta Maciej Zembaty. Cała impreza nie udałaby się jednak na pewno bez zaangażowania gdańskich stoczniowców m.in. Bogusława Gołęba, który był wówczas członkiem Prezydium Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” w Gdańsku. Festiwal odbył się w Hali Olivia nie bez powodu. Należała ona wówczas do Stoczni Północnej im. Bohaterów Westerplatte w Gdańsku.

Organizatorzy festiwalu zgłosili do władz administracyjnych 72 utwory. Pięć z nich nie uzyskało akceptacji cenzury. Pomimo to, i tak w większości zostały one wykonane w trakcie trwania imprezy.

Na potrzeby festiwalu zaprojektowana została specjalna scenografia. Przedstawiała ona karykatury przywódców Polski Ludowej, nad którymi znajdowała się szubienica zawieszona na stoczniowym dźwigu. Dwie plansze pozostawiono wolne. Opatrzono je kirem. Były to symboliczne miejsca dla przyszłych notabli.

Jak przyznawali sami organizatorzy, bilety na wydarzenie były stosunkowo drogie. Pomimo to, sprzedały się bez najmniejszego problemu, a pod halą gromadzili się ludzie, którzy chcieli wziąć udział w imprezie. Pojawiły się nawet fałszywe bilety. Dla artystów przewidziano nagrody: brązowy, srebrny i złoty knebel. Laureaci wystąpili ponownie w sopockiej Operze Leśnej 4 września 1981 r.

Impreza odbywała się pod ścisłym nadzorem Służby Bezpieczeństwa, której funkcjonariusze sporządzali dokładne raporty z całej imprezy.

